

Nr 221.

Av herr **Hermansson**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag om anslag till statens uppfostringsanstalt å Bona.

I 1942 års statsverksproposition andra huvudtiteln sid. 91 ff. har av Kungl. Maj:t på grundval av 1939 års tjänsteförteckningssakkunnigas förslag upptagits vissa ändringar i fråga om lönegradsplacering för personal vid statens uppfostringsanstalt å Bona, nämligen att de två lärarna, tillika avdelningsföreståndare, uppflyttas från lönegraden A 17 till lönegraden A 18 samt att verkmästaren, tillika avdelningsföreståndare, uppflyttas från lönegraden A 17 till arbetsledare, tillika avdelningsföreståndare, i lönegraden A 18.

Dessa uppflyttningar i lönegrad ha av styrelsen för anstalten förordats dels i skrivelse till tjänsteförteckningssakkunniga den 30 juni 1939 och dels i underdånigt utlåtande den 23 augusti 1941 över tjänsteförteckningssakkunnigas betänkande. Emellertid ha de sakkunniga endast till en ringa del ansett sig kunna beakta de förslag, som anstaltsstyrelsen därutöver framlagt rörande lönegradsplaceringen för befattningshavarna i gemen vid anstalten.

Såsom styrelsen i nämnda inlagor utvecklar, framstår lönegradsplaceringen för de ordinarie befattningshavarna vid anstalten till och med 18:e lönegraden (lantbruksinspektör) såsom alldeles för låg, särskilt vid en jämförelse med motsvarande personal vid skyddshemmen och viss personal inom fångvården. Arbetsuppgifterna för Bonapersonalen äro desamma som för sistnämnda personalgrupper, i varje fall icke mindre krävande och ansvarsfulla. Det måste anses som en uppenbar orättvisa att jämställighet icke åstadkommes.

I fråga om det stora flertalet av tjänstemännen vid Bona, nämligen förste förmännen i lönegraden 8 och förmännen i lönegraden 6, ha de tjänsteförteckningssakkunniga icke föreslagit någon som helst förändring. Vid jämförelse med den önskvärda förbättringen av lönegradsplaceringen för dessa personalgrupper framstår de tjänsteförteckningssakkunnigas av Kungl. Maj:t upptagna förslag till förbättring för lärarna och verkmästaren såsom en i och för sig välmotiverad men ytterst begränsad åtgärd.

Vid ett bifall till Kungl. Maj:ts förslag om uppflyttning av lärarna och verkmästaren, tillika avdelningsföreståndare, till lönegraden 18 skulle dessa tjänster jämnställas med lantbruksinspektören, även han avdelningsförestån-

dare. Emellertid har Bonastyrelsen i berörda sammanhang framhållit, att såväl lantbruksinspektorens som verkmästarens åligganden i förhållande till lärarnas äro så omfattande och för anstaltens verksamhet betydelsefulla, att de i lönegradsavseende böra vara placerade över lärarna. Särskilt gäller detta lantbruksinspektorsbefattningen, som hitintills ansetts böra ensam inneha en högre placering. På de av anstaltsstyrelsen anförda grunder förefaller det riktigt att relationen i lönegradsavseende mellan lantbruksinspektör och lärare ej rubbas men att verkmästaren uppflyttas i paritet med lantbruksinspektoren.

Under åberopande av vad här ovan anförts samt vad Bonastyrelsen ytterligare andragit i sin skrivelse till de tjänsteförteckningssakkunniga den 30 juni 1939 och i underdånigt utlåtande den 23 augusti 1941 över de tjänsteförteckningssakkunnigas betänkande, får jag hemställa,

att riksdagen *dels* måtte godkänna följande personalförteckning för statens uppfostringsanstalt å Bona:

Personalförteckning.

Tjänstemän å ordinarie stat.

Befattning.	Lönegrad.
1 direktör	A 27
1 pastor och förste lärare	A 24
1 arbetsledare, tillika avdelningsföreståndare	A 21
1 lantbruksinspektör, tillika avdelningsföreståndare	A 21
2 lärare, tillika avdelningsföreståndare	A 20
1 räkenskapsförare och redogörare	A 19
2 uppsyningsmän	A 14
8 förste förmän	A 12
1 maskinist	A 12
22 förmän	A 10
1 husmoder	A 10
1 eldare	A 9

dels måtte vidtaga de ändringar i avlöningsstaten för anstalten som därav påkallas.

Stockholm den 24 januari 1942.

A. Hermansson.